

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/59/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2320010879
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2320010879.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z jeho predsedu Mgr. Pavla Macháča a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci odsúdeného V. F., nar. X. Q. XXXX v X., trvalé bydlisko F. X. XXXX, X., t. č. vo výkone trestu v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov, pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a, písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písm. e) Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) a iné, v konaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Galanta z 5. mája 2021, č. k. 2Nt/10/2020-16, na neverejnom zasadnutí konanom 24. júna 2021 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného V. F. zamietla.

odôvodnenie:

Okresný súd Galanta (ďalej tiež okresný súd) uznesením z 5. mája 2021, č. k. 2Nt/10/2020-16, postupom podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) návrh odsúdeného V. F. (ďalej aj odsúdený) na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 9T/18/2018 zamietol, nakoľko nezistil podmienky obnovy konania uvedené v § 394 Tr. por.

V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd uviedol, že odsúdený 5. septembra 2019 podal návrh na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Galanta vedenej pod sp. zn. 9T/18/2018 (vedený pod sp. zn. 27Nt/25/2019), ktorý odôvodnil tým, že od 1. augusta 2019 došlo k zmene Trestného zákona v súvislosti s právnou kvalifikáciou trestného činu krádeže vlámaním, v dôsledku čoho jeho konanie má byť kvalifikované už len ako prečin.

Dňa 15. júla 2020 odsúdený podal ďalší návrh na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Galanta vedenej pod sp. zn. 9T/18/2018 (vedený pod sp. zn. 2Nt/10/2020), ktorý pre zmenu odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Galanta z 29. novembra 2017 bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov a následne bol odsúdený v trestnej veci Okresného súdu Galanta vedenej pod sp. zn. 9T/18/2018 na trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, že takto uložené tresty sú podľa neho v rozpore s Trestným zákonom, Trestným poriadkom a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd, sú v nepomere a prevyšujú hornú hranicu trestnej sadzby stanovenej Trestným zákonom, preto mu má byť uložený jeden súhrnný trest.

Uznesením zo 7. októbra 2020 boli oba návrhy na povolenie obnovy konania podľa § 21 ods. 3 Tr. por. spojené na spoločné konanie a rozhodnutie s tým, že konanie bude ďalej vedené pod sp. zn. 27Nt/25/2019.

Okresný súd vec prejednal na verejnom zasadnutí a po vykonanom dokazovaní dospel k názoru, že odsúdený nepredložil také skutočnosti, ktoré by odôvodnili povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Galanta vedenej pod sp. zn. 9T/18/2018.

Okresný súd poukázal na oba odsudzujúce rozsudky, keď uviedol, že - rozsudkom Okresného súdu Galanta z 13. júna 2018, sp. zn. 9T/18/2018 bol Miroslav Danihel uznaný za vinného zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov so zaradením pre

jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, že proti tomuto rozsudku podali odvolanie obžalovaný aj prokurátor, pričom obe odvolania boli uznesením Krajského súdu v Trnave zo 4. apríla 2019, sp. zn. 5To/154/2018, ako nedôvodné zamietnuté a že

- rozsudkom Okresného súdu Galanta z 29. novembra 2017, sp. zn. 2T/121/2017, právoplatným 29. novembra 2017, bol uznaný za vinného zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. e) Tr. zák. v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia pri súčasnom zrušení výrokov o treste rozsudkov Okresného súdu Galanta z 27. júla 2016, sp. zn. 1T/151/2015, právoplatného 26. januára 2017, z 5. októbra 2016, sp. zn. 2T/33/2016, právoplatného 9. marca 2017 a z 12. apríla 2017, sp. zn. 0T/3/2017, právoplatného 12. apríla 2017.

Zamietnutie návrhu potom okresný súd odôvodnil tým, že skoršie odsúdenie V. F. v trestnej veci Okresného súdu Galanta vedenej pod sp. zn. 2T/121/2017 bolo konajúcim súdom v čase rozhodovania vo veci vedenej pod sp. zn. 9T/18/2018 známe, teda nejde o skutočnosť skôr neznámu skutočnosť. Okresný súd dodal, že keby boli splnené podmienky v zmysle ust. § 43 Tr. zák., tak by ho súdy boli aplikovali. Za dôvod obnovy konania nepovažoval okresný súd ani zmenu Trestného zákona pri trestnom čine krádeže vlámaním podľa § 212 Tr. zák. účinnnej od 1. augusta 2019, lebo samotná zmena zákona netvorí novú skutočnosť súdu skôr neznámu a zmena zákona po vynesení rozsudku sa už nezohľadňuje a nemá vplyv na uložený trest.

Ihneď po vyhlásení uznesenia na verejnom zasadnutí zahlásil voči nemu odsúdený do zápisnice sťažnosť. Prokurátorka sa vzdala práva na podanie sťažnosti.

Podanú sťažnosť písomne odôvodnil prostredníctvom obhajcu Mgr. Roberta Čibrika, v ktorej namietal, že okresný súd sa nedostatočným spôsobom vysporiadal so skutočnosťami uvedenými v jeho návrhu na obnovu konania. Súčasne zotrval na právnom názore, že zmena Trestného zákona účinná od 1. augusta 2019 v súvislosti s trestným činom krádeže vlámaním podľa ust. § 212 Trestného zákona je dôvodom na povolenie obnovy konania.

V konečnom návrhu preto žiadal, aby krajský súd preskúmal ním uvedené dôvody na povolenie obnovy konania a v prípade ak zistí porušenie jeho práv, aby napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Prokurátorka sa k dôvodom, ktoré odsúdený v sťažnosti uviedol, nevyjadrila.

Okresný súd predložil spisový materiál Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) na rozhodnutie 15. júna 2021.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por., pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por., ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie

- a) rozhodne vo veci sám, alebo

- b) uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol, s výnimkou rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 72 ods. 1 písm. a), d) a f), rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd prvého stupňa rozhodol o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 ods. 3 alebo 4, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o pokračovaní v ochrannom liečení, prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, ak predseda senátu rozhodoval pred ukončením výkonu trestu podľa § 446a ods. 3 alebo 4 a rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na umiestnenie odsúdeného v detenčnom ústave podľa § 462.

Krajský súd ako nadriadený orgán, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal odsúdený sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Pokiaľ ide o konanie predchádzajúce napadnutému výroku, krajský súd nezistil v postupe okresného súdu žiadne pochybenia. O návrhu odsúdeného bolo rozhodnuté v primeranej lehote na verejnom zasadnutí, po predchádzajúcom výsluchu odsúdeného v prítomnosti jeho obhajcu, pri dodržaní lehôt na prípravu verejného zasadnutia. Okresný súd taktiež postupom súladným s Trestným poriadkom vykonal všetky potrebné dôkazy pre objektívne a zákonné rozhodnutie. Vyhlásené rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote vypracoval a doručil stranám trestného konania do vlastných rúk.

Pokiaľ ide o vecnú správnosť napadnutého uznesenia, krajský súd konštatuje, že okresný súd vykonané dôkazy posúdil a vyhodnotil individuálne i v ich súhrne a dospel k správneému záveru o tom, že v danom prípade podmienky pre prípadnú obnovu konania neboli splnené.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnéme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

K obnove konania je potrebné uviesť, že ide o mimoriadny opravný prostriedok, účelom ktorého je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí, pokiaľ dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli rozhodujúcemu orgánu skôr známe, a teda v právoplatnom rozsudku sa ani nemohli brať do úvahy. Súčasne ale tieto nové skutočnosti musia byť tak závažné, že odôvodňujú zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného odsudzujúceho rozsudku.

Skutočnosťou predtým nežnéme sa rozumie taká skutočnosť, ktorá nebola predmetom dokazovania v pôvodnom konaní. Ide o objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por., alebo rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva konštatujúce porušenie základných ľudských práv alebo slobôd obvineného bez možnosti nápravy jeho negatívnych dôsledkov (§ 394 ods. 4 Tr. por.). Nové skutočnosti v konaní o povolení obnovy konania treba zvyčajne preukázať novými dôkazmi.

Novým dôkazom je dôkaz, ktorý nebol zahrnutý do pôvodného konania, t. j. nebol v konaní vôbec uplatnený alebo vykonaný, prípadne ak takýto dôkaz bol síce v pôvodnom konaní vykonaný, avšak po právoplatnosti rozhodnutia nadobudol nový obsah (R 72/1980).

Po zistení, že o takéto skutočnosti alebo dôkazy ide, prichádza do úvahy hodnotenie súdu v tom smere, či by tieto mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi skôr známymi viesť k inému procesnému výsledku, ako je pôvodný právoplatný rozsudok (druhá etapa). Až v prípade, že sú kumulatívne splnené obe uvedené podmienky, súd môže povoliť obnovu konania v zmysle citovaného ustanovenia, v opačnom prípade návrh na obnovu konania zamietne pre nesplnenie zákonných predpokladov.

Zároveň platí, že v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania nemožno preskúmavať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr nežnéme. Dôvodom obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por. teda nemôže byť každá nová skutočnosť alebo nový dôkaz, o ktorých sa súd dozvie, ale len tie kvalifikované, teda také, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie o vine a treste, pričom toto posúdenie je výlučne úlohou rozhodujúceho súdu. Samotné tvrdenie osoby, ktorá podala návrh na povolenie obnovy konania, nie je pre takéto zásadné rozhodnutie postačujúce a súd ani nie je povinný vydať rozhodnutie v súlade s jej právnymi názormi (I. ÚS 50/04) alebo hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

Záver teoretického exkurzu možno zhrnúť tak, že účelom obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku, pre ktorý zákon taxatívne (t. j. konečným výpočtom) stanovuje dôvody charakteristické svojou rigoróznosťou kvôli ich možnému zásahu do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia, je odstrániť nedostatky skutkového charakteru spočívajúce najmä v neúplnosti zhromaždených skutočností a dôkazov, na ktorých je právoplatné rozhodnutie postavené.

V prvom rade je potrebné uviesť, že okresný súd v súlade so zákonom vyložil citované ustanovenie Trestného poriadku v tom zmysle, že súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania musí v prvom rade skúmať existenciu nových skutočností alebo dôkazov súdu skôr nežných a až následne zisťuje, či takéto nové skutočnosti alebo dôkazy samy osebe alebo v spojitosti s už známymi môžu odôvodniť iné rozhodnutie týkajúce sa viny alebo trestu.

V napadnutom uznesení sa okresný súd dôsledne vysporiadal so skutočnosťou, ktorá podľa názoru odsúdeného mala zakladať dôvody pre povolenie obnovy konania a svoje rozhodnutie aj v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Tr. por. odôvodnil, pričom krajský súd sa (v relevantnej časti) stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia.

Aj podľa názoru krajského súdu je kľúčové, na čo správne poukázal aj okresný súd, že za skutočnosť súdu skôr nežnéme v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. nemožno považovať zmenu predpisov hmotného práva, keďže táto (zmena hmotnoprávneho predpisu) v čase vyhlásenia pôvodného rozhodnutia

objektívne neexistovala a teda nemohla byť zohľadňovaná, príp. aplikovaná pri procese rozhodovania (viď napr. nález Ústavného súdu SR z 26. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 142/2018).

Krajský súd poukazuje aj na Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. novembra 2013, sp. zn. Tpj 44/2013 (na zjednotenie výkladu a aplikácie ustanovenia § 394 ods. 1 Trestného poriadku o obnove konania v súvislosti s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2012, sp. zn. PL. ÚS 106/2011, týkajúcim sa ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona, časti za bodkočiarkou), ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR číslo 6 ročník 2014. Podľa časti právnej vety I. predmetného stanoviska ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por. upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchatel'a ako skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Netýkajú sa zmeny právneho stavu, t. j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu.

Pokiaľ ide o námietky odsúdeného o tom, že mu mal byť v konaní vedenom na Okresnom súde Galanta vedenej pod sp. zn. 9T/18/2018 uložený súhrnný trest odňatia slobody podľa § 42 Tr. zák. vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Galanta z 29. novembra 2017, sp. zn. 2T/121/2017, resp. že mu pri ukladaní trestu nebolo zohľadnené ust. § 43 Tr. zák. o ďalšom treste, treba primárne uviesť, že v spisovom materiály Okresného súdu Galanta sp. zn. 9T/18/2018 je založená lustrácia odsúdeného v ZVJS a rovnako tak odpis registra trestov odsúdeného, z ktorých je evidentne zrejmé, že odsúdenému bol už skôr rozsudkom Okresného súdu Galanta z 29. novembra 2017, sp. zn. 2T/121/2017, uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov. Nakoniec túto skutočnosť konštatuje aj samotný okresný súd na str. 4 odôvodnenia svojho rozsudku.

Keďže informáciou o predchádzajúcom odsúdení rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/121/2017 z 29. novembra 2017 okresný súd pri ukladaní trestu odsúdenému preukázateľne disponoval, tak z povahy vecí nemôže ísť o novú skutočnosť v zmysle ust. § 394 Tr. por.

Aj doterajšia judikatúra k obnove konania (bližšie pozri R 6/1997, R 32/1992) ustálila, že skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú súčasťou spisového materiálu alebo sú to skutočnosti všeobecne známe a nedokazujú sa, nemožno považovať za nové skutočnosti alebo dôkazy, a to ani vtedy ak sa súd s nimi v pôvodnom rozhodnutí nevyrovnal, alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mylil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich vyhodnotil nesprávne.

Je teda zrejmé, že aj keby okresný súd pochybil pri ukladaní trestu spôsobom, ako tvrdí odsúdený v návrhu, nezakladalo by to dôvod pre povolenie obnovy konania. Odsúdeným namietané porušenie ustanovení Trestného zákona pri ukladaní trestu je možné uplatniť, za splnenia zákonných podmienok, prostredníctvom iného mimoriadneho opravného prostriedku - dovolania, ktoré práve slúži na nápravu právnych pochybení, nie skutkových (s výnimkou dovolania ministra spravodlivosti).

Odlišné právne úvahy prezentované odsúdeným v sťažnosti na správnosti týchto právnych záverov nie sú spôsobilé nič zmeniť.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného senát krajského súdu postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného na neverejnom zasadnutí zamietol ako nedôvodnú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.